

[Olufson.]

brugs Vegne, er det en Urigtighed, som bør paatales. Det er ganske givet, at de to Partier taler paa et meget lille Mindretals Vegne, paa et Faatals Vegne inden for det danske Landbrug. Det ved de, og derfor er det urigtigt, at de giver det Udseende af, at de taler paa hele Landbrugets Vegne. Man kan ikke nægte, at Husmandsstanden ogsaa er en Del af Landbostanden, den vigtigste Del og i alt Fald en, som ikke er uden Interesse for de Foranstaltninger, vi drøfter her. Saa sent som i Lørdags 8 Dage vedtog De sjællandske Husmandsforeninger paa deres Sendemandsmøde en Udtalelse, som ikke var til at tage fejl af, idet de dér klart og tydeligt sluttede op bag det Forslag, der ligger paa Tingets Bord fremsat af Regeringen. Sendemandsmødet krævede klart og tydeligt en Rentesænkning, den Rentesænkning, Forslaget her byder, og det modsatte sig prishævende Foranstaltninger, som kun vil være til Skade for det mindre Landbrug, netop de prishævende Foranstaltninger, man nu fra anden Side fremhæver som værende Landbrugets Krav. Man krævede endvidere en Svineordning, som var mere til Gunst for de smaa Ejendomme, der altid har ført Svineproduktionen herhjemme, og man krævede Landbrugsraadets Indstilling angaaende Smørordningen fulgt, den Indstilling, der ligger i Landstinget, og som de to Oppositionspartier ikke har villet være med til at gennemføre. Man krævede Grundforbedringsloven gennemført, den Grundforbedringslov, som de to Partier ogsaa har holdt tilbage. Endvidere udtalte man sig meget stærkt imod en Nedsættelse af Ejendomsbeskatningen, fordi en saadan ikke vilde være til Fordel for det arbejdende Landbrug, men kun til Fordel for dem, der i Øjeblikket sidder med Ejendommene, og derefter til stor Skade for de kommende Slægter. Det er en Udtalelse af den Del af Landbruget, som de sjællandske Husmænd repræsenterer, og jeg nærer ikke Tvivl om, at hvis jyske Husmænd skulde udtale sig, blev det i samme Retning. Derfor kan hverken Venstre eller Det konservative Folkeparti komme og tale her paa det danske Landbrugs Vegne, det er et Faatal, paa hvis Vegne de kan tale.

Jeg kan endvidere nævne, at vi i

Udvalget havde Besøg af Renteydere ovre fra Ringkøbing og Viborg Amter, og at disse, der paastod, at deres Foreninger talte et meget stort Tal af Vælgere derovre, med Styrke krævede, at man skulde fastholde det Forslag, der foreligger her; hvis det kneb, skulde man tage et Valg derpaa, og de lovede Støtte til dette Valg til de Partier, der stod bag ved Forslaget. Jeg vil derfor gerne ramme en Pæl igennem, at de to Oppositionspartier, saaledes som man søger at give det Udseende af, taler paa det samlede danske Landbrugs Vegne.

Det ærede Medlem Hr. Krag var saa glad ved den Bemærkning, jeg var fremkommet med om, at det maatte komme ud paa eet, hvilken Maade Landbrugerne modtog Hjælpen paa, enten de fik den gennem en Rentelettelse paa den Maade, vi har foreslaaet, eller de fik den gennem prishævende Foranstaltninger, det var og blev Tilskud begge Dele. Det ærede Medlem mente, at saa var der jo ikke saa stor Forskel, saa kunde jeg nok gaa over paa det Standpunkt, han forfægtede. Det var kedeligt, at det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Kyed lige saadan netop standsede op foran Forskellen; jeg fremhævede nemlig meget stærkt, at Forskellen laa i Spørgsmaalet om, hvem der skulde betale Gildet, for Landmændenes Vedkommende blev det Hjælp, blev det Tilskud, enten det blev paa den ene eller den anden Maade, men der var Spørgsmaal om, hvorvidt man, som vi har foreslaaet, skulde lade Kapitalen betale Gildet, eller ogsaa, som Venstre og Konservative har foreslaaet, skulde lade Forbrugerne betale Gildet. Her er en saa stor principiel Forskel, at vi fra vor Side ikke kan fravige vort Standpunkt, og jeg tror, man vil forstaa det og tage Lære deraf i de kommende Tider.

Det var morsomt at høre det ærede Medlem Hr. Krag tale bekymret paa Skatteydernes Vegne, idet han udtalte, at de 70 Mill. Kr., der var blevet ydet i Skattelettelse til Landbrugerne, havde belastet den øvrige Del af den danske Befolkning meget tungt med Skat. Det er rigtigt, at man kan ikke lette Skatten for en enkelt Gruppe af Befolkningen, uden at de øvrige Grupper kommer til at betale det, naar man da ikke kan spare Pengene, og det har man ikke kunnet. Men naar det har virket saa tungt,